

מאירי

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים

כרשת ניצבים תשע"ח

שנה טובה!

4 חג ומועד

6 תכזורת לראש השנה

ערוץ מאיר
לילדים

לרכישת מנוי לערוץ הילדים
התקשרו: 02-6461323
או באתר ערוץ מאיר לילדים

פרשת התשובה

שְׁלוֹם יְלָדִים, מֵה שְׁלוֹמָכֶם?

פְּרַשְׁת נִצְבִּים מִתְאַיֶּמָה מְאֹד לָזֶמֶן שָׁבוּ הִיא נִקְרָאת. בְּפֶרֶשָׁה הַזֹּאת אוֹתָהּ אָנוּ קוֹרְאִים תְּמִיד בְּסֻמּוֹךְ לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, כְּתוּבָה 'פְּרֻשִׁית הַתְּשׁוּבָה'. ה' מְבַשֵּׁר לָעַם יִשְׂרָאֵל שֶׁגַם אִם הֵם חָטְאוּ וְאִפְלוּ אִם הֵם נִעְנְשׁוּ וְיִצְאוּ לַגְלוּת הַקָּשָׁה, ה' יִקְבֹּל אוֹתָם בְּחִזְרָה כְּאִשֶּׁר הֵם יִחְזְרוּ בְּתְשׁוּבָה.

ה' מְבַטֵּחַ לָעַם יִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא יֵשִׁיב אוֹתוֹ בְּשִׂמְחָה לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל. ה' מְאֹד רוֹצֵה שְׂנֻקִּים אֶת הַתּוֹרָה,

וְאִם חֲלִילָה חָטְאוּ בְּמִשְׁהוּ ה' מְצַטְעֵר עַל כֵּן. הוּא אֵינוֹ אוֹהֵב לְהַעֲנִיֵּשׁ אֶת יִשְׂרָאֵל. לָכֵן כְּאִשֶּׁר אֲנַחְנוּ חוֹזְרִים בְּתְשׁוּבָה, ה' שֵׁשׁ וְשֵׁמַח לְחֹזֵר אֵלָינוּ וּלְהֹאִיר לָנוּ פָּנִים מְחִיכוֹת.

לִפְנֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה, זֶהוּ הַזְמַן הַטּוֹב לָשׁוּב בְּתְשׁוּבָה, לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה אִם פָּגַעְנוּ בַּהוֹרִים חֲלִילָה, אוֹ בַּחֲבֵרִים.

נֶאֱחַל לְכָל יִשְׂרָאֵל שָׁנָה טוֹבָה, מְתוֹקָה וּמְבוֹרָכָה!

סיפור בהמשכים

פרק ב

"קדימה, יצחקי, עלה על החמור",
אמר אבא.

הם עלו על החמורים ויצאו לדרך הארוכה. יומיים של הליכה בכמה הפסקות, צפויים להם. זוהי הליכה ארוכה בחום הקשה של חודש אב, אבל את יצחקי כל זה לא עניין בכלל. כולו היה נרגש בציפייה לראות שוב את בית המקדש.

בבוקרו של יום ההליכה השני, ראה לפתע יצחקי את פני אביו קצת מודאגות. "אבא, למה אתה נראה לי מודאג?", שאל יצחקי את אביו.

"אני מעט חושש", אמר יהודה לבנו.

אבא הרהר קצת והמשיך: "אינני בטוח שהפירות שלנו יחזיקו מעמד עד שנגיע לבית המקדש. אמנם הסל שבו הפירות עטוף ומכוסה היטב כדי שהשמש החזקה לא תפגע בו, אך הבוקר הסתכלתי בו וראיתי שהפירות כבר מתחילים להירקב מעט. הימים חמים יותר מהרגיל וייתכן שהם לא יחזיקו מעמד".

"ומה זה אומר?", שאל יצחקי בחשש.

אבא הביט בעיניו של יצחקי ולא אמר דבר. "לא! אני לא מסכים!", צעק פתאום יצחקי בקול גדול, שהבהיל את כל בני השיירה שמסביב. "אנחנו נבוא לבית המקדש! נבוא לבית המקדש! הפירות יחזיקו מעמד, אני בטוח, אבא!"

לאבא יהודה לא היה הרבה מה לומר לבנו הנסער. "אני מבין מאוד לליבך, יצחקי. בינתיים אין לנו הרבה מה לעשות. נשתדל למהר בדרך, ונבדוק מה המצב כשנגיע

להרי יהודה. אם נראה שהפירות עדיין ראויים לביכורים נבוא בעזרת ה' לירושלים ונביא אותם בשמחה לבית המקדש. אבל אם לא..."

אבא לא הספיק לסיים את המשפט, כי יצחקי קטע אותו: "אבא בבקשה אל תמשיך! זה לא יקרה, אני בטוח! אנחנו נגיע לבית המקדש!"

•

לקראת אחר הצהריים דרכו רגליהם על הרי יהודה הראשונים. אם לומר את האמת, יצחקי קיווה שאבא ישכח שעליו לבדוק את הפירות. הוא רצה להגיע לבית המקדש גם אם הפירות יהיו רקובים, העיקר לראות שוב את הבית הגדול והקדוש...

אבל אבא לא שכח. "נבדוק שוב את הפירות, יצחקי", אמר בחשש.

הם ירדו מהחמורים, התיישבו בצילו של עץ אלון גדול ופרקו את השקים.

אבא הסיר את הכיסויים שעטפו את סל הביכורים, וכבר ברגע הראשון זה לא היה נראה טוב. הכיסויים היו דביקים, וריח של ריקבון התפשט באוויר.

יצחקי עצם את עיניו והסתובב. הוא לא רצה לראות את החלום שלו מתנפץ ברגע האחרון. הוא התרחק מעט, והתיישב על סלע בצד הדרך, כשראשו על ברכיו וידיו מכסות את פניו.

ראש השנה

אז מה זה בעצם ראש השנה? מה, רק בגלל שהוא היום הראשון של השנה צריך לעשות בו חג?!

אצל עם ישראל, ראש השנה אינו יום של חגיגות ומסיבות. זה אמנם "יום טוב" שבו אוכלים סעודות, שרים ושמחים, אך התוכן המיוחד של היום הזה הוא רציני ביותר! ומה?

הידעתם שבתורה היום הזה בכלל לא נקרא "ראש השנה"? בתורה ראש השנה נקרא "יום זיכרון". מדוע נקרא ראש השנה בשם זה?

הסיבה לכך היא שביום הזה ה' מעלה לפניו את הזכרונות של כל אנשי העולם. כל אחד ואחד עובר במחשבתו של הקדוש ברוך הוא, כביכול, וה' מתבונן במעשים שעשה בשנה החולפת, וגוזר מה יהיה עליו בשנה הבאה. זה קצת מפחיד, נכון? באמת, היו גדולי ישראל שממש פחדו בימים אלו מפני חרדת הדין. לא לחינם נקראים הימים הללו "הימים הנוראים"!

אבל אם ככה, אז למה בעצם אנחנו אוכלים ושותים ומתנהגים כמו ביום חג, בראש השנה? הרי זהו יום של פחד ומורא!

הסיבה לכך היא שאנחנו סומכים ובטוחים שה' ידון אותנו דין אמת וצדק ולא תהיה לו שום טעות לרעתנו חלילה. ועוד יום מכך – אנו יודעים שה' הוא רחום וחנון, והוא מקבל את התשובה שלנו באהבה! זוהי מידה מיוחדת שה' נוהג בה, שהוא מוכן לקבל את החרטה שלנו ולתת לנו חיים טובים לשנה הבאה, למרות מה שעשינו.

בראש השנה אנחנו גם ממליכים על עצמנו את ה', ובכך אנחנו מראים שאנחנו עבדיו ומוכנים לבצע כל מה שהוא ציווה אותנו.

לכן כדאי מאוד להתכונן לראש השנה. לחשוב על דברים טובים שאנחנו יכולים להספיק ולעשות עוד לפני ראש השנה, לבקש סליחה ממי שנפגע ממנו בטעות או בכוונה וגם להשתדל להחליט שאנחנו רוצים להתנהג טוב יותר בשנה הבאה. ואז בוודאי נוכל לשמוח ולהיות רגועים, שה' יחדש עלינו שנה טובה ומבורכת!

פניה למשחקים

נכון או לא?

1. רק מבוגרים היו בברית שכרת ה' עם ישראל
2. מהפכת סדום ועמורה מוזכרת בפרשה
3. התורה אומרת שהמצוות קשות מאוד לביצוע
4. פרשת ניצבים נקראת תמיד סמוך לראש השנה
5. ה' גירש את ישראל מהארץ בגלל שהוא אהב את הגויים
6. פרשת ניצבים לפעמים מחוברת עם פרשת כי תבוא
7. פרשת ניצבים לפעמים מחוברת עם פרשת וילך

חידת חדגא:

איפה בפרשה רמוז החודש שבו אנחנו נמצאים?

תכזורת ראש השנה

ל	מ	ק	ר	ק	ב	א	ה	ט	ק	ס	ת	ב	פ	צ
ד	ל	כ	ס	ס	ד	ש	ח	ו	ש	י	י	נ	מ	ש
מ	ח	ר	ט	נ	ס	נ	ז	א	צ	מ	ר	כ	ז	א
ס	ט	ז	כ	ר	ו	נ	ו	ת	ל	נ	א	ב	ל	א
ג	צ	ת	פ	י	ל	ה	כ	צ	ס	י	ה	ק	ז	ה
ג	י	מ	י	מ	נ	ו	ר	א	י	מ	ה	צ	א	ר
ש	ו	פ	ר	ו	ת	ע	א	ק	ט	צ	ז	ג	ש	א
ו	ס	א	ב	נ	פ	ו	ש	ז	י	נ	ז	ה	פ	ש
פ	ד	ח	ע	ט	פ	ת	ש	ו	ב	ה	ל	י	ו	ה
ר	מ	י	ו	ח	מ	מ	ל	כ	ו	י	ו	ת	י	ש
ס	ל	ר	ש	נ	ז	צ	ד	ק	ה	ג	ד	נ	י	נ
א	י	פ	ט	ע	ד	ה	ג	א	נ	מ	ו	נ	ד	ה

ראש השנה

ימים נוראים

תשובה

תפילה

צדקה

שופר

מלכויות

זכרונות

שופרות

סימנים

רימון

ראש של דג

חידת פולקע:

מה הקשר בין פרשת ניצבים לבין "תכלה שנה וקללותיה?"
(תוכלו להיעזר ב"תוספות", מסכת מגילה, ד"ה "משה מעצמו אמר" ובמהרש"א)

סביב השולחן

נעמה

חיימק'ה

יונתן

בני: וואי, כּבר עבַרָה שָׁנָה?! אַני מַמשׁ זוכֵר אֶת ראשׁ הַשָּׁנָה הַקּוֹדֶם!
נעמה: שְׁמַתֶּם לֵב שֶׁהַמֶּלֶךְ 'שָׁנָה' הִיא מְלָה מֵאֵד מִיְחָדָת?
יונתן: שָׁנָה זֶה כְּמוֹ שִׁינָה... לִישׁוֹן...

טליה: ח ח ח, זֶה בְּאַמֶּת מְלָה דּוֹמָה אָבֵל אַךְ אֶחָד לֹא יִשֹּׁן כָּל הַשָּׁנָה...

נעמה: הֵייתִי אוֹמֶרֶת זֹאת בְּצוּרָה כְּזוֹ: הַשָּׁנָה אָמְנָם שׁוֹנָה, אֶךְ נִדָּאג שֶׁתִּהְיֶה שׁוֹנָה, וְלֹא רַק בְּשִׁינָה...

בני: לֹא מַמשׁ הַבְנִיתִי, אִם הִיא שׁוֹנָה, לָמָּה צָרִיךְ לִדְאֹג שֶׁהִיא תִּהְיֶה שׁוֹנָה?
נעמה: אֲנִי אֶסְבִּיר. הַמֶּלֶךְ 'שָׁנָה' בְּאֶכֶן פִּשּׁוּט בְּאֶה מִלְשׁוֹן 'לִשְׁנוֹת', לַחֲזוֹר עַל מִשְׁהוֹ. כְּמוֹ יֶלֶד שֶׁשׁוֹנָה מִשְׁנִיּוֹת, חוֹזֵר עָלֶיָּהּ שׁוֹב וְשׁוֹב.

טליה: אִזּוֹ הָאֹמֵר שֶׁהַשָּׁנָה הִיא לֹא שׁוֹנָה כְּכֹלל, כִּי הִיא חוֹזֶרֶת עַל עֲצָמָה כָּל פַּעַם!

נעמה: זֶה בְּדִיק מַה שֶׁרָצִיתִי לוֹמַר! הַשָּׁנָה בְּאַמֶּת חוֹזֶרֶת עַל עֲצָמָה: בְּכָל שָׁנָה יֵשׁ 12 חֳדָשִׁים, חֳגִים, מוֹעֲדִים. יֵשׁ לַמּוֹדִים וַיְמִי חֲפָשָׁה וְכֵן הַלָּאָה. אֶכְשֶׁר לַחֲשׁוֹב שֶׁכָּל הַשָּׁנִים דּוֹמוֹת וְחוֹזְרוֹת וְאִין בְּהֶם דְּבָר מִיְחָד.

בני: אָה, עֲכָשִׁיו אֲנִי מִבִּין אֶת הַהֶמְשָׁךְ: לַמְרוֹת שֶׁהַשָּׁנָה שׁוֹנָה וְחוֹזֶרֶת, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לִדְאֹג שֶׁהִיא תִּהְיֶה שׁוֹנָה, כְּלוֹמֵר אַחֲרֶת, וְלֹא אוֹתוֹ הַדְּבָר כְּמוֹ הַשָּׁנִים שֶׁקִּדְמוֹ לָהּ.

נעמה: נָכוֹן! אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לַהֲשִׁתְּדֵל שֶׁהַשָּׁנָה הַחֲדָשָׁה לֹא תִרָּאֶה כְּמוֹ הַקּוֹדֶמֶת עִם כָּל הַבְּעִיּוֹת וְהַדְּבָרִים הַלֵּא-טוֹבִים שֶׁהָיוּ לָנוּ... בְּעֻזֶּרֶת ה', אִם לֹא נִישֹׁן כָּל הַשָּׁנָה, נִכָּל לַגְרוֹם לָכֶךְ שֶׁהַשָּׁנָה תִּהְיֶה שׁוֹנָה, טוֹבָה הַרְבֵּה יוֹתֵר וּמִצְלָחַת!

רח

טליה

נעמה, בני, טליה, יונתן וחיימק'ה הם חמישה אחים חמודים במשפחת לוי.
מדי שבת אחרי הצהריים נעמה הגדולה מושיבה את כולם סביב השולחן, והם מדברים על נושא מעניין בפרשת השבוע. הצטרפו אליהם!